

а не отъ мажъ, и, като извика само: „Бъгайте, че жена ми иде!“, пропъжда всички дяволи. Като пострадалъ единъ, хиляди се освободили.

Ето защо женитѣ иматъ ключоветѣ на Царството Божие. И когато Христосъ каза на Петра: „Давамъ ти ключоветѣ на Царството Божие“, Той подразбираше този дълбокъ вътръшъенъ законъ, че между мажа и жената тръбва да има всѣкога едно сѫществено различие. Въ това различие седи основата на обичъта, която има мажътъ спрѣмо жената. Въ деня, въ който жената измѣни позицията, въ която Богъ я е поставилъ, мажътъ нѣма да я обича: каквите ще диаманти, прѣстени огърлици и копринени рокли да си тури, никаква външна сила не е въ състояние да накара мажа ѝ да я обича. Мажътъ е Господъ за жената; тя тръбва да вижда, че Господъ живѣе въ него, и, за да я обича Господъ, тя тръбва да заслужи Неговата обич, като извѣрши нѣкаква работа заради Него. Понеже самъ не може да слѣзе на земята да работи, Той ни дава умъ, и сърце и сила, — всичко за да завладѣемъ земята, да туримъ редъ и поредъкъ, въ замѣна на което Той ще ни изпрати всички добрини.

Нѣкои казватъ: „Господъ ще дѣйде да оправи свѣта“. Той и сега го оправя, но не самъ, а чрѣзъ други; нѣмцитѣ, отъ една страна, руситѣ, френцитѣ, англичанитѣ, отъ друга страна, го опрavятъ съ своитѣ топове. Нѣкои питатъ: „Кога ще прѣстанатъ да се биятъ?“. Естествено, когато се разчупи тая стѣна, която разбиватъ Математически може да се изчисли, колко удара може да издѣржи извѣстенъ камъкъ. Нѣкой камъкъ се счупва